

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Affinitas superveniens Matrimonio. parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

12. Respondi in hunc modum: Affinitas non resulat, nisi mediante Matrimonio, quod aliquo tempore extitit, concedo, quod nunc actu existat, nego. Unde nego consequiam. Cujus distinctionis ratio est, quia, ut diximus, adhuc de novo nati (Matrimonio scilicet amplius non existente) sunt consanguinei uxoris: ergo non possunt, non esse affines Mariti; Sacri enim Canones ad contrahendam Affinitatem nihil aliud requirunt, nisi consanguinitatem cum altero ex conjugibus, nec distinguunt, stante, vel non stante Matrimonio.

13. Confirmatur. Affinitas usque ad secundum gradū contracta ex copula fornicaria semper consurgit, ut vidimus; quamvis ibi non adsit, nec sit Matrimonium; Satis enim est, ut aliquo tempore adfuerit copula illa illicita. Ergo, & in casu nostro satis est, quod aliquo tempore adfuerit copula licita.

14. Et hinc dicitur ratio à priori. Nam Affinitas non oritur ex Matrimonio immediate, sed ex mixtione Corporum, etiam semel habita inter virum, & mulierem. Quamvis ergo per mortem disolvatur Matrimonium, non dissolvitur immediata radix affinitatis, qua est, copulam intercessisse inter virum & mulierem, ergo Affinitas, qua nasci ex tali radice debet, impedita non poterit.

§. II.

Quo iure induclum est hoc Impedimentum Affinitatis.

1. **Q**uamvis naturaliter consurgat attinencia consanguineorum alterius conjugis cum altero, quam Affinitatem appellamus, ea enim consurgit ex ipsa mixtione corporum, quo conjuges sunt una caro; tamen eam attinentiam esse impedimentum dirimus Matrimonium subsequens omnino inductum est ab Ecclesia, & idque propter convenientias supra in explicatione impedimenti ex consanguinitate indicatas, hic proportionaliter applicandas. Addita etiam est excommunicatio contra inceantes Matrimonium cum hoc impedimento, ut dicam cap. 17. §. 3.

b G. Hurt. 2. Hinc recte colligit Hurtadus, b duos d. 20. mat. Infideles, qui dictam affinitatem contraxerunt, post tempore Infidelitatis valido Ma-

rimonio conjungicūm affinibus, quia Infideles non subjacent Ecclesiæ legibus. Cætera ad Infideles circa hoc pertinentia vide apud citatum Hurtadum.

§. III.

Affinitas superveniens Matrimonio.

1. **D**iximus, affinitatem dirimere Matrimonium subsequens; si autem ex supervenientia Matrimonio jam contracto, hic dicendum est. De cognatione spirituali superveniente dixi lib. 2. c. 4. §. 2. 2 n. 17.

2. Breviter. Si vir, vel uxor copulentur cum aliqua, vel aliquo ex consanguineis in primis, vel secundis gradu parentum sui conjugis, non dirimetur Matrimonium jam factum, sed impeditur, ne conjux à suo coniuge debitum conjugale petere licet posset. Si Titius v. g. vir Bertræ cognoscat turpiter Sororem, vel Matrem Bertræ, non poterit amplius petere debitum à Bertræ, nisi accedat legitima dispensatio ejus, qui dispensare potest, de quo infra e dicam: Ultra peccatum igitur incestus, c. Infra quod committit Titius, cognoscendo suam Tr. 2. c. f. affinem, incider ipso facto in prædictam pœnam. Hoc igitur impedimentum non oritur, si conjux cum suis propriis consanguineis incestum committat, sed solum, si committat cum consanguineis sui conjugis.

3. Ne autem hic duo confundas, quæ sunt satis diversa. Nam, si Titius v. g. vir Bertræ cognoscat turpiter aliquam Bertræ consanguineam in remotioribus gradibus, à primo, & secundo, hoc est in tertio, vel quarto, committit quidem incestum, quia, ex supradictis, consanguinei ejus uxoris sunt ipsi Titio affines, at non amittit jus petendi debitum à sua uxore Bertræ, quia Tridentinum hanc pœnam non valendi petere debitum, sicut & impedimentum ditimēns ex copula illicita, restrinxit ad primum, & secundum gradum dumtaxat, ut dixi.

Simili modo, si idem Titius v. g. cognoscat turpiter aliam extraneam, nulla consanguinitate ad se, vel ad uxorem suam pertinente, cognoscat v. g. Mariam, contrahet impedimentum, ne ipse Titius post mortem suæ uxoris Bertræ possit Matrimonium contrahere cum consanguineis Mariae in primo & secundo gradu, &, si cum his forte po-

Q. q. 3 stea

stea copulam habeat committere incestum speciatim in Confessione aperiendum. At vero, si copulam, postea habeat cum consanguinitate dictæ Marie in gradibus remotioribus, hoc est in tertio, & quarto, illicite quidem, ut ex e pater, faciet, sed non contrahet conjunctionem cum dicitæ Maria, & consequenter, neque incurrit impedimentum diuimens Matrimoniū, fortè contrahendū cum illa, ut figuratē declaravit Pius Quintus; & unde, nec ad Domini peccabit peccato incestus, sicuti recte notavit num 1557 b Sanchez, quare, nec speciatim, ut incestum Declarat. in Confessione explicandum, quia in copula Cardi. ap. illicita (ut nimis sapienter dictum est) Tridenti Pont. li. 7 num abstulit ab his remotioribus gradibus matr. d. 33 contractionem impedimenti, &c.

a Pius V. num. 6. Vides ergo diversitatem, præsertim illam de Incestu? Titius enim cognoscendo conlib. 7. mat. sanguineas Bertæ uxoris suæ in remotioribus d. 67. n. 7. illis gradibus, committit incestum. Idem vero Titius cognoscendo consanguineas dictæ Mariæ sibi extraneas, sed jam unitas per copulam illicitem, cognoscendo, inquam, eas, quæ Mariæ sunt conjunctæ in primo, & secundo gradu, committit quidem incestum, sed cognoscendo eas, quæ eidem Mariæ sunt conjunctæ in tertio, & quarto incestum non committit.

4. Dixi autem num. 2. (petere licet non potest) potest enim immo, & debet reddere, ne ex peccato unius conjugis patiatur damnum alter. Nam propterea, si, & alter consenserit ad prædictum incestum, etiam, & ipse petere non poterit, ut explicatus ali-

c L. 7. in Det l.c. 4. scri. 12. §. 2. n. pre- 5. Tria tunc exciderunt, quæ te ignorare non convenit. Primum, d' excusari ab hac d Sanchez. 1.7 pœna non valendi petere debitum à suo con- d. 31. nu. 1. judge, mulierem, quæ præcisa vi oppressa Pont. l. 10. fuit à consanguineo sui viri, quia tunc cum c. 7. nu. 6. culpam non committat mulier, non meretur aliiq. pœnam, esto naturaliter oriatur affinitas. Se- e Pont. l. c. cundum, tandem excusationem concedi e Bonac. de probabilitate nonnullis, si ex metu gravi, si- mat. q. 4. ve mulier, sive vir cogatur similem incestum p. 2. n. 5. committere. Nam quamvis tunc peccent, Ave. q. 17. Ecclesia tamen non videtur tunc illum, vel met. jec. 3. illam castigare tanta pœna velle. Tertium, Ver. Quod probabilitate etiam à nonnullis concedi can- si. fem. con- dem excusationem, si adsit ignorantia, sive tri. ap. 6 facti, sive juris, sive pœna dummodo non sit Pontium. affectata, vel liberius dicti conjuges peccent,

id quod clarè docet f Sanchez. De his tri. f Sanchez. Lege Dian. p. 11. Tr. 5. R. 38. d. 31. d. 45.

§. IV.

Qualis copula Affinitatem paret.

I. **Q**uoniam copula radix est prædictæ Affinitatis, ideò maximè hic explicari solet, qualis esse debeat copula, ut ex illa certa Affinitas oriatur. Dico, hac in renum esse certum, incerta duo: Ceterum est, nequaquam sufficere actus quantumcumque turpes esse, sed requiri copulam consummatam intra vas feminæ, ubi effundatur semen.

2. Hinc non consurgit hoc impedimentum ex copula sodomitica, nec ex copula cum mortua, nec ex effusione seminis omnino extra vas, nec ex congreſu spadonum, qui verum semen non emitunt, nec, ut declaravit Pius Quintus ex Matrimonio rato non consummato (ex illo tamen oriti impedimentum publicæ honestatis, ne obliuiscaris.)

3. Contra, g consurgit ex copula habitationum dormiente, cum Ebria, cum insana, cum invita, cum coacta, cum ignorantia, sive ius sive factum; tunc enim vera fit seminum commixtio, & fit unum principium generationis.

4. Atque hic nota diligenter differentiam, nam nunc docemus, oriti Affinitates à copula, etiam vi, vel metu habita: At paulo ante in §. præced. numer. 6. docuius ex copula vi, metu, &c. Habita, non oriti pœnam non valendi petere debitum: quæ duo, quia sunt valde diversa, ideò valde notanda. Prior h. Pont. 1.7. enim est ante contractum Matrimonium; posterior vero est post illud jam legitimè celebratur.

5. Jam vero, incertum est Primò. An oriatur Affinitas, si semen emitatur extra vas, sed illud sibi matrix attrahat, vel, si aliqua tandem arte, etiam ope Dæmonis, intra vas mulieris intromittatur. Negat Pontius, h. Ver. 17. s. 2. affirmat cum communi Sanchez, i. & merito, jam enim sic adest verissima seminum commixtio.

6. Incertum est Secundò. An prædicta G. Hor. 1.7. Affinitas oriatur, si intromisso semine viri, 20. de ma mulier suum semen feminineum non emittat, diff. 1. n. 1. quod